

peníze. Nyní je ta možnost skutečně zneuzpůsobena. Ale pořád nejde o konfiskaci, o to, že držíte peníze.

to vypadá s ústavním zákonem, kterým se zrušuje konfiskace majetku?

Ne, protože zatím úkol zněl zmapování způsobem ke konfiskaci vůbec přistupovat. Jestli to nejde vůbec, nebo nějak ano. Ústavní zákon je řešení, které vyplývá z mých názorů. Některé zjištění, protože ochrana vlastnictví nás velmi přisílá, narážíte na článek 14 Listiny základních práv a svobod, který říká, že „vyvlastnění nebo nucené omezení práva je možné ve veřejném zájmu na základě zákona a za náhradu“. Konfiskace samozřejmě není za náhradu. Je potřeba doplnit ústavu, že za určitých podmínek je možné přistoupit k zabavení majetku. To by pak musel být další zákon, který stanoví, jak to provádět – tedy že jde o osoby na mezinárodním sankčním seznamu. Existují názory, že by to celé šlo udělat ústavním zákonem, ale já bych to nedělal. Když to někdo zpochybní a soud mu dal za pravdu, tak by to všechno padlo.

čítáme k takovému ústavnímu zákonu?

Ne, budeme majetek hlavně rychle zmrazit. Mezinárodní zkušenosti ukazují, že klidně stačí zmrazit třeba desítky let. Diskuse o ústavním zákonu asi teprve přijde. Pravda, že hlasy k tomu sílí, ale zatím to nechopím tak, že jde spíš o politickou пробу s tím jednotlivé státy něco udělaly. Když by se k tomu podařila najít nějaká realizace na evropské úrovni.

jak vás nyní zaměstnávají obavy, že v budoucnu mohlo čelit soudním žalobám Rusy stěžujícími si na to, že jsou zadrženi na svých právech?

Teď to úplně pominout, musíte si na to najít nějakou právní argumentaci. V situacích, kdy Rusko nedodrží ani nejzákladnější principy mezinárodního práva, jehož podstatou je ochrana lidských práv, kládoucí si za cíl míru, si však moc neumím představit, že by měl dostat přednost nějaký výklad, který by nám ničil Ukrajinu a vy nám vřel.

edávne sněmovní schůzi bylo znovu projednávání novely zákona o střechách, jež členům parlamentu znemožní média. Myslíte, že pokud projde, šéf Andrej Babiš, na nějž zákon zřetelně prodá vydavatelství Mafra?

Andreje Babiše nikdo nenutí prohodit si vybrat, že nebude poslancem, ale že vlastnit média dál.

mi šlo o to, jestli zákon zase nenastane, čemu se lze snadno vyhnout. Namísto, že platí jen pro média, která mají více než 40 milionů korun, čistý obrat 100 milionů korun nebo 50 zaměstnanců. Je to politický záložní síť menších regionálních médií? Tak se na to dívám, že jde o obecní zákon. Pravda je, že některé případy, které v minulosti vnímal jako obcházení

Česko nestihá převádět evropské směrnice. V roce 2019 jsme měli sekeru šest směrnic, dnes je jich šestkrát víc, celkem 36.

zákona, soud takto neshledal. Ale u příkladu, který zmiňujete, mám za to, že o obcházení zákona jde – a je to špatně. Myšlenkou dané části novely zákona o střechách je, aby se nedestruovala svobodná soutěž politických sil. Jestliže někdo ovládá nějaké médium, tak startovní podmínky rovné nejsou. Zákon však asi nikdy nebude připraven na všechny možné situace a výklady, to by musel mít desítky stran.

HN: Není ovšem připraven ani na celkem snadno představitelnou variantu, že by se poslanec stal prezidentem. Pokud by Andrej Babiš kandidoval a byl zvolen, média může vlastnit dál. Není zvláštní, že poslanci zakazují média vlastnit, a prezidentovi nikoliv?
To máte pravdu, ale vím o aktivitě pirátského poslance Jakuba Michálka, který už sepsal koncept změny ústavy v rámci pravomocí prezidenta a doprovodných zákonů. Takže to se bude řešit.

HN: Bude to pět měsíců, co jste členem vlády Petra Fialy. Je na té práci něco, co vás překvapilo?

Překvapuje mě víc věcí. Zrovna dnes jsme na Legislativní radě vlády řešili odstavec, který začínal negativní větou. A pak těch záporů bylo tolik, že jsme z toho nebyli schopni vykřesat podstatu. Tak jsem si položil možná až filozofickou otázku, zda jedním z důvodů, proč zehráme na špatnou srozumitelnost zákonů, není to, že čeština umožňuje kumulování záporů donekonečna.

HN: V novinářině platí nepoužívat dva záporny po sobě.

Ano? Tak tady to neplatí. Nicméně u toho nejmenovaného zákona jsme řekli: ani to nezkušejte opravit, škrtněte to celé a napište to znovu – a v pozitivním. Nepřijemné – v tomto případě asi ani tak ne překvapení jako skutečnost – pak je, když vidíte, jaký má Česko deficit v transpozici evropských směrnic. V roce 2019 jsme měli sekeru šest směrnic, dnes je jich šestkrát víc, celkem 36. Jen na pokutách nás to může stát kolem dvou miliard korun.

HN: Jak je to možné?

Vysvětlení jsou dvě. Něco je napsané, bylo to i ve sněmovně, ale bývalá vláda to tam dala pozdě, takže to spadlo pod stůl a teď se to resuscituje, jako třeba autorský zákon, což je věc, která zrovna mně (Šalomoun se před vstupem do vlády specializoval na autorské právo – pozn. red.) dost leží na srdci. A v některých věcech nebyla za několik let udělaná ani čárka. Největšími delikventy jsou ministerstva průmyslu a obchodu a dopravy, tedy ta, která ovládal pan (Karel) Havlíček.

HN: Kvůli nim tedy Česku hrozí, že bude platit pokutu dvě miliardy?

Nejen kvůli nim. Ale každý má tak dva tři resty, tato ministerstva jich mají pět nebo šest.

HN: Je reálné to stihnout a vyhnout se zmíněné pokutě?

Nevyhneme se tomu. Evropská komise už zahájila řízení. Ale čím víc budeme v prodlení, tím víc to naběhne.

HN: Když jste loni v prosinci do úřadu nastupoval, říkal jste, že chcete zlepšit kvalitu právního řádu a zrušit nevyhovující normy. Už jste měl čas s tím aspoň začít?

Ministerstvo vnitra už to do značné míry udělalo za mě. Identifikovalo několik tisíc předpisů na zrušení. Musí si teď ještě udělat návrh zákona, kterým se to zrealizuje. Jsou to obsoletní (zastaralé a bez reálného uplatnění – pozn. red.) předpisy, takže nám moc neprekáží, ale když máte doma uklizeno, je to lepší.

Problém je, jak identifikovat, jestli součástí platného práva vůbec ještě jsou, nebo ne. Když dnes píšeme zákony, uvádíme, které konkrétní ty nové ruší. Ale za minulého režimu se to občas dělalo tak, že se jen napsalo: rušíme vše, co není v souladu s platným zákonem. Takže jste ve výkladové nejistotě.

HN: Které zákony padnou?

Je tam spousta věcí typu cenových vyhlášek za první republiky od různých orgánů, již už ani neexistují. Nešli jsme naopak do kolizních věcí typu Benešových dekretů.

HN: A byla nějaká úvaha o jejich zrušení?

Ne, jde se cestou nejmenšího odporu. Co se týká mého úsilí, hodlám se zaměřit na povinnost malých a středních podnikatelů, takže už jsem absolvoval schůzky s nejdůležitějšími svazy v této oblasti.

HN: V čem byste chtěl podnikatelům ulevit?
Tato vláda už začala, například se zrušením elektronické evidence tržeb.

HN: To se však ví už delší dobu.

Musím to ještě všechno pořádně prostudovat. Ale narazil jsem na povinnost, jako že musíte hlásit, když je někdo nemocný, a když se uzdraví, tak to zase hlásit. Nebo detaily, že když si jako normální spotřebitel koupíte rychlovarnou konvici, můžete ji normálně používat. Ale coby podnikatel k ní máte přistupovat jako k elektronickému zařízení, na němž máte mít každé dva roky revizi. Zatím je to v rovině úvah a vytipování věcí, pak by mělo proběhnout další kolo, kdy budu muset přesvědčit mini-

stry, aby kývli na zrušení jednotlivých týkajících se jejich působnosti.

HN: Ve vládě jste za Piráty, ale členem nejste. Neuvažujete o vstupu?

Neuvažuji. Kdybych měl vstoupovat do pirátské strany, tak bych tam měl asi něco říkat, že budu nějak aktivní. Ale teď práce dost, tak si moc neumím představit, že bych k tomu ještě přidal stranickou disciplínu a několik voleb, které právě přicházejí.

HN: Když to tedy sledujete jako nezávislý, co říkáte na názory, že Piráti jsou neviditelní?

Určitě bych neřekl, že jsou neviditelní. Pravda, že viditelnost se v tuto chvíli od války na Ukrajině, takže vidět je i ně premiér a dejme tomu ministryně Jana Černochová. Ale viditelný je také zahraničních věcí Jan Lipavský a zanechám během českého předsednictví Evropy se to asi rozšíří rovněž na pirátské úřady pro místní rozvoj Ivana Bartoše. To, že viditelný je především premiér, ostatní nehází klacky pod nohy, je pro něj dobře.

MICHAL ŠALOMOUN (47)

■ Absolvoval rozhlasovou a televizní dramaturgii a scenáristiku na JAMU a Právnickou fakultu Masarykovy univerzity. Specializuje se na autorské právo, je autorem několika odborných publikací.

■ V letech 2011 až 2014 byl zastupitelem a letem Třebíže jako nezávislý za Věci veřejné. V roce 2017 začal spolupracovat s Piráty. Kandidoval za ně postupně ve volbách do sněmovny, Senátu, Evropského parlamentu a kraje, mandát však nezískal.

■ Od prosince 2021 je ministrem pro legislativu a předsedou Legislativní rady vlády, jako nezávislý za Piráty.

**národní
nosti ukazují, že
ek klidně může
mrazený třeba
xy let.**

inzerce

inzerce
